

1918-12-18

þÿ š Å À Á ¹ ± ⁰ ì Â ¡ í » ± ³/₄ - ± Á . 6 2 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9854>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Η συνδρομή είναι προπληρωτέα υποχρεωτική: ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ... ΕΝ ΤΩ ΕΣΤΕΡΙΚΩ... Σελ. 10... Σελ. 12... Τμή έκαστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΙΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Ε.ΦΡΑΪΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Αγορά Κύκκου *Αριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 623

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (Κύπρου), τῆ 18ῃ Δεκεμβρίου 1918.

ΕΝ ΑΔΙΑΣΠΑΣΤΩ ΦΑΛΑΓΓΙ ΠΕΡΙ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΙΔΕΩΔΗ

Παρετήρησαμεν δι μοίρα τις τῶν Ἑλλήνων τὴν νίκην τῆς Συνενοήσεως... Πάντα ταῦτα ἐδικαιολογοῦν διὰ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν ἄνθρωπον...

ὄλλα ψυχία, καὶ ταῦτα οὐχί, ἐν γὰρ τῷ παρόντι, βέβαια, ἀλλὰ μόνον πιθανά, ὁρμῆ ἢ ἐπιθυμία τῆς ματαιώσεως τῶν δικαιωμάτων... Τὴν ψυχὴν αὐτὴν ἐπέβαλεν εἰς τὴν μοίραν ταύτην τοῦ ἔθνους...

τὴν Ἑλλάδα πολιτεία του, αὐτοὶ πρῶτοι ὑποχρεοῦνται καὶ νὰ ἀναδείξωσιν αὐτὸν οὐ μόνον λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ μέγαν πολιτικὸν τῆς Εὐρώπης καὶ μέγιστον ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς... Αἱ Τρωάδες. Οἱ διαφυγόντες ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας...

καὶ θυσίαν αὐτῆς κατὰ πάσας τὰς γενεὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς καὶ τοῦ κόσμου ὅλου. Ἄς παύσωσι παρ' ἡμῶν οἱ Ἀβδηραιοὶ; ἵνα μὴ πρὸς τοὺς ἔθνικοις διυχήμασι γινώμεθα...

δεις προσήλθεν, οὐδ' ἠμπίδισεν, ἀλλ' ἠγάπησαν αὐτοὺς ἀπαλλαγέντας. Οὗτοι μὲν λοιπὸν διδάχθητες ὑπὸ τῶν γυναικῶν νὰ ἔχωσι θάρρος ὄντως ἐσώθησαν. Τοῦτου δὲ οὐδὲλλος ὑπολείπεται...

μνηστῆρας ἔθετόντο αὐτὰς παιζούσας καὶ χορευούσας. Τὴν ἐσπέραν δὲ βαδίζοντας πρὸς ἐκάστην ἀνὰ μέρος ὑπηρετοῦσαν τὰς γενεάς καὶ τοὺς ἀδελφοὺς... Κεφάλαιον δὲ τῆς εὐταξίας τῶν γυναικῶν ὑπῆρξεν, ἐπὶ μίση μοιχαλιμῆτι φθορᾷ ἀνεγγυος συνέβη ποτὲ νὰ ἀναφερθῆν ἐπὶ ἐπιταξίᾳ θλαστῆ, ἐν Κίφ.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΡΕΤΑΙ

[ΕΞ ΟΣΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ]

ΑΙ ΤΡΩΑΔΕΣ. Οἱ διαφυγόντες ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας ἐν ὧρα χειμῶνος ἐπὶ τῶν ἀγνοίων περὶ τὴν ναυτικὴν ἀπεπλανήθησαν εἰς Ἰταλίαν καὶ προσώρμισαν διασωθέντες περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τιβέρεως... Οἱ Κιοιέφισσαν τὴν Λευκωλίαν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. Ἐνομιμασθῆναι ἐν Κίφ ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς γνωρίμων...

συμβουλεύσαντα τὰ ἀρίστα ὑπὲρ τῆς Φωκίδος λέγεται δὲ ἐπὶ καὶ οἱ παῖδες ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντες τὰ αὐτὰ ἐψήφισαν. Τοῦτων δὲ γονεῖνοι, οἱ Φωκεῖς συμπλακέντες πρὸς τοὺς Θεσσαλοὺς περὶ Κλεωνῆς τῆς Ἰαμυπόλειδος ἐνίκησαν αὐτούς. Τὸ μὲν ψήφισμα οἱ Ἕλληνας ἀνόμασαν «Φωκίαν ἀπόνοιαν» οἱ δὲ Φωκεῖς ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐτέλουν μέγιστον τὸν ἔρωτὸν τῆ «Ἐλαφρόβλια» πρὸς τιμὴν τῆς Ἀρτέμιδος διὰ τὴν νίκην ἐκείνην...

ΦΩΚΙΑΔΕΣ. Ἀσπυνοὺς ὑπῆρχε πόλεμος τῶν Θεσσαλῶν κατὰ τῶν Φωκίων. Διότι οὗτοι τοὺς Θεσσαλοὺς ἀρχοντας καὶ τυράννους εἰς τὰς Φωκίας πόλει ἐπέφερον πάντας ἐν ἡμέρᾳ μίᾳ, οἱ δὲ Θεσσαλοὶ διεμίλισαν δικαιοσύνην πενήκοντα ἐμήρους Φωκεῖς... Οἱ Δαίφραντος, λοιπὸν, ὁ Βαθυλλίου, τρίτος αὐτῆς ἀρχων, ἐπέσειε τοὺς Φωκεῖς μὲν αὐτοὺς νὰ ἐξέλθωσιν εἰς ἀπάντησιν τῶν Θεσσαλῶν τὰς δὲ γυναῖκας μετὰ τῶν τέκνων, ἀποῦ συναγάγωσιν εἰς τινὰ τόπον ἐξ ἑλθῆς τῆς Φωκίδος...

ΧΑΙ. Οἱ Κιοιέφισσαν τὴν Λευκωλίαν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. Ἐνομιμασθῆναι ἐν Κίφ ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς γνωρίμων. Ἐνφ δὲ ἤγετο ἡ νόμην ἐπὶ ζεύγους, ὁ βασιλεὺς Ἰπποκλος, συγγενὴς τοῦ νυμφίου καὶ παρῶν, ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλοι, μίθης καὶ γέλως ὑπαρχόντων, ἀνεπήδησαν ἐπὶ τὸ ζεύγος, οὐχὶ ὅπως πρᾶξι τι ὑβριστικὸν, ἀλλ' ἔτελθον κινήσιν συνήθειαν καὶ ἀστείοτητα οἱ φίλοι ἔμως τοῦ νυμφίου ἐπέφερον αὐτόν. Προφαινεμένη δὲ θεομηνία κατὰ τῶν Χίων, καὶ τοῦ Θεοῦ διατάξαντος ὅπως φονεύσωσιν ἅπαντας τοὺς φονεύσαντας τὸν Ἰπποκλον, ἅπαντες εἶπον ἐπὶ ἐπέφερον τὸν Ἰπποκλον τότε ὁ θεὸς διάταξε πάντας νὰ ἐγκαταλίπωσιν τὴν πόλιν, ἂν πάντες μετὰ τοῦ ζεύγους. Οὕτω δὲ τοὺς αἰτίους καὶ μετασχόντας τοῦ φόνου καὶ τοὺς συνέπαινεσαν, ἐπωσθήσαντες, μὴ ὄντας ἄλλους, οὐδ' ἀδυνάτους ἀφίχισαν εἰς Λευκωλίαν, τὴν ὅπου ἀπαρτίσαντες οἱ Κορωνεῖς πρότερον ἀπέκτισαν αὐτὴν μετὰ τῶν Ἐρυθραίων... Ἐπειτα δὲ γενομένου πολέμου μετὰ τούτων καὶ τῶν Ἐρυθραίων, ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ Ἴωνες ἤσαν πολλὸν ἰσχυροὶ καὶ αὐτοὶ συνεμάχισαν μετὰ τῶν Ἐρυθραίων, καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤδυναντο ν' ἀντιταθῶσι κατὰ τῶν ἰσχυρῶν πολεμίων, συνεφώνησαν νὰ ἐξέλθωσιν ὑπόσπονδοι, φέροντες ἕκαστος ἀνὰ μίαν χλαίναν καὶ ἐν ἱμάτιον καὶ μηδὲν ἄλλο ἔχοντες...

Οἱ προσιταεύσαντες καὶ ἐπισχόντες αὐτὸν ἐν τῇ γνωστῇ πρὸς

καὶ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀναδείξεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς... Αἱ Τρωάδες. Οἱ διαφυγόντες ἐκ τῆς ἀλώσεως τῆς Τροίας ἐν ὧρα χειμῶνος ἐπὶ τῶν ἀγνοίων περὶ τὴν ναυτικὴν ἀπεπλανήθησαν εἰς Ἰταλίαν καὶ προσώρμισαν διασωθέντες περὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Τιβέρεως... Οἱ Κιοιέφισσαν τὴν Λευκωλίαν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. Ἐνομιμασθῆναι ἐν Κίφ ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς γνωρίμων... ΧΑΙ. Οἱ Κιοιέφισσαν τὴν Λευκωλίαν ἐκ τοιαύτης αἰτίας. Ἐνομιμασθῆναι ἐν Κίφ ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς γνωρίμων... ΚΑΙ. Ἐπειδὴ δὲ ἐκείνοι ἐλεγον εἶναι ἔχουσι ὁμοίαι, παρῶντων αὐτοὺς τὰ μὲν ὅπλα νὰ μὴ ἀφήσωσι, νὰ λέγωσι δὲ πρὸς τοὺς πολεμίους διὰ χλαίνας μὲν εἶναι τὸ δόρυ, χιτῶν δὲ ἡ ἀσπίς, δι' ἄνδρα ἔχοντα καρδίαν πεσιδέντων δὲ εἰς τοῦτο τῶν Χίων καὶ μετὰ παρρησίας συμπεριφερομένων πρὸς τοὺς Ἐρυθραίων καὶ τὰ ὅπλα δεικνύοντων, ἐπροβήθησαν οἱ Ἐρυθραῖοι τὴν τόλμην αὐτῶν, καὶ οὐ

ΑΡΓΕΙΑΙ. Ἡ Τελέσιλα ἦτο ἐξ οἰκίας ἐνδόξου, νοσηματικῆ δὲ τὸ σῶμα, καὶ διὰ τοῦτο ἐπεμψεν εἰς θεοὺς περὶ ὑγείας καὶ ἔλαβε χρῆσιν ἐπὶ πρῆπει νὰ θεραπεύσῃ τὰς Μοῦσας, παιδομένη δὲ εἰς τὴν θεὰν καὶ ἐπιδοθεῖσα εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀρμόσιν καὶ τοῦ πάθους ἀπηλλάγη ταχέως καὶ ἰθαυμάζετο ὑπὸ τῶν γυναικῶν διὰ τὴν παιητικὴν τέχνην αὐτῆς ἐπειδὴ δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν Λακαταϊμίων Κλεομένης πολλοὺς φονεύσας Ἀργεῖους ἐβράδισε πρὸς τὴν πόλιν, ἐπῆλθεν ὄργη, καὶ τόλμην θεία εἰς τὰς ἀμαρτῶσας ἐκ τῶν γυναικῶν, ὅπως ἀμυνθῶσι κατὰ τῶν πολεμίων ὕπὲρ τῆς πατρίδος. Ἠγουμένη, λοιπὸν, τῆς Τελέσιλλης, λαμβάνουσιν ὅπλα, καὶ ἰσάμενοι παρ' ἑαλξίν περιέσταν κύκλῳ τὰ τεῖχη, ὅπως νὰ θαυμάζωσιν οἱ πολέμιοι. Τὸν μὲν, λοιπὸν, Κλεομένην ἀπέκρουσαν, πολλῶν πεσόντων, τὸν ἕτερον δὲ βασιλεῖα Δημάρατον, εἰσελθόντα εἰς τὴν πόλιν καὶ καταλαβόντα τὸ Παμφυλιανόν, ἐξεδίωξαν. Οὕτω νικησάσης τῆς πόλεως, τὰς μὲν πεσούσας ἐν τῇ μάχῃ ἐκ τῶν γυναικῶν ἔθαψαν ἐπὶ τῆς ἑδοῦ τῆς Ἀργείας, εἰς δὲ τὰς σωθείσας εἰς ἀνάμνησιν ἔδωσαν ὅπως ἰδρυσάσωντο Ἐνοσίχοι. Κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς μάχης ταύτης αἱ Ἀργεῖαι ἐπὶ χρόνον μακρὸν ἐτέλουν ἑορτήν τῆ Ἰ.β.ρ.ι.σ.τ.κ.α. καθ' ἣν αἱ μὲν γυναῖκες ἐπέφερον χιτῶνας καὶ χλαμίδας ἀνδρικοῦς οἱ δὲ ἄνδρες περιβάλλοντο γυναικεῖους πέπλους καὶ καλύπτρας... ΜΗΛΙΣΙΑΙ. Τὰς παρθένους τῶν Μηλίστιων κατέλαβε ποτὲ πάθος δεινὸν καὶ ἀλλόκοτον ἐξ αἰτίας ἀδήλου. Πάθος τὰς παρθένους ἐξαίφνης κατέλαβεν ἐπιθυμία τοῦ θανάτου, καὶ καταλαμβάνει πάσας μανία ὄντως πρὸς τὴν ἀγχόνην, καὶ πολλὰ ἐκρεμῶντο διαλαθούσας τοὺς γονεῖς αὐτῶν. Οὐδὲν δὲ κατάρθουν λόγοι καὶ δάκρυα γονεῖν καὶ παρηγορία φίλων, ἀλλὰ διὰ πανουργίας καὶ ἐπινοίας πάσης διελάνθανον τοὺς φυλάττοντας καὶ ἠτοκοκτόντων. Τὸ κακὸν τοῦτο ἐφαίνοντο ἐκ θεῶν προερχόμενον καὶ ἀνώτερον βοήθειαν ἀνθρωπίνης, ἀχρὶς οὐ διὰ γνώμης νουνεχοῦς ἀνδρὸς ἐγράφη προβούλευμα κατ' ὅσον εἶ παρ' ἡμῶν ἐπινοούμενα θὰ ἐκφέρωνται γυναικῶν διὰ μέσου τῆς ἀγορᾶς, καὶ τὸ προβούλευμα τοῦτο κυρωθῆν ὁ μόνον ἀνέστηλεν, ἀλλὰ καὶ παντελῶς ἐπαύσε τὴν ἐπιθυμίαν τῶν παρθένων πρὸς τὸν θάνατον... ΚΑΙ. Ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ τῆς ἀναδείξεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς... ΚΑΙ. Ἐπειδὴ τὸν ἐπὶ τῆς ἀναδείξεως αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς...

ΦΩΚΙΑΔΕΣ. Ἐπειδὴ οἱ τυράννοι τῶν Φωκίων κατέλαβον τοὺς Δελφοὺς καὶ οἱ Θηβαῖοι ἐπολέμουν κατ' αὐτῶν τὸν ὄνομασθέντα ἱερὸν πῶλισμον, αἱ περὶ τὸν δίδυμον γυναικῆς (τὰς ὅπου ἀνόμαζον Θυιάδας) ἐκμανεῖσαι καὶ πλανηθεῖσαι ἐν καιρῷ νυκτὸς, διέλαθον φθάσαι εἰς Ἄμφισσαν ἐπειδὴ δὲ ἤσαν κατὰκοποι καὶ δὲν ἐπήρχετο εἰς αὐτὰς ἡ φρόνησις, προελθούσας εἰς τὴν ἀγορὰν κατέπεσον ἐκεῖ καὶ ἐκοιμῶντο. Αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμφισσιῶν φοβηθεῖσαι, μήπως, ἐπειδὴ ἡ Ἀμφισσα ἦτο σύμμαχος τῶν Φωκίων, καὶ οὐχὶ στρατιωτικῶν τυράννων προσήχοντο ἐκεῖ, προσβλήθησαν αἱ Θυιάδες, ἐξήλθον εἰς τὴν ἀγορὰν ἄπασαι καὶ ἐν αἰσιπῇ περιεκόμισαν αὐτὰς, καὶ ἐφόσον αὐτὰς ἐκοιμῶντες δὲν ἐπλησίαζον, ἐκεῖ δὲ ἠγέρθησαν, ἀλλὰ περὶ ἄλλας προσήλθον καὶ περιποιούντο αὐτὰς καὶ τροφὴν προσέφερον τέλος δὲ πέισασαι τοὺς ἄνδρας ἠκολούθησαν οὕτως αὐτὰς μέχρι τῶν συνόρων ἀσφαλῶς προσημασμένων. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ ἐξ ἄλλων ἔσα θὰ παραθέσωμεν ἐφεξῆς ἐκ τοῦ Πλουτάρχου περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν γυναικῶν ἐν τῇ ἀρχαιότητι θὰ ἴδωμεν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ ἀνελήφους τῶν κοινῶν καὶ ἐθνικῶν καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων καὶ αἰ ἀψηλαβῶντα ἤσαν ἐφάμιλλον πρὸς τὰς τῶν συγχρόνων γυναικῶν, περὶ ὧν τῶσόν δικαιοσ γίνεται ἔπαινος καὶ τῶσά πλέονται ἐγκώμια. ΚΑΛΑΙΟΠΗ ΔΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

Ἡ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Παραθέτομεν ἐν μεταφράσει ἀπὸ γαλλικῆς ἐφημερίδος πληροφορίας τινὰς περὶ τῆς Τριπόλεως τῆς Συρίας, τῆς ὅπου καὶ ὄνομα μόνον διακηρύττει τοῦλάχιστον τὴν Ἑλληνικότητα αὐτῆς. Ἐντούτοις θὰ ἴδωσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν μετὰ πάσης εὐχερείας καὶ συνειδήσεως ἑλαφρῆς οὐκαιοποῦνται ἕνας χάρος οἱ Ἐσάβριοι, οἱ διγαλοῦντες τὴν ἀρχὴν τῶν ἐθνικότητων καὶ τὰ δίκαια καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν. Ἄνάνυσαι καὶ κρῖνετε! Ἐτὸ στρατεύματι ἄτινα κατέλαβον ἀπὸ τῆν Τρίπολιν, πατοῦσιν ἐδαφὸς ποτε Γαλλικῶν, οἱ πατέρες ἡμῶν τῶν σταυροφόρων ἐπέσιον αὐτὸ διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ἀπὸ τὴν κατέκτησαν διοργάνωσαν αὐτὴν καὶ κατέστησαν μίαν τῶν πλουσιωτάτων καὶ εὐδαιμονεστάτων πόλεων τῆς χριστιανικῆς Συρίας. Τῷ 1914, τὸ ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὁ κόμης τῆς Τολώσσης, γνωστὸς ὡσαύτως ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ τὸ ὄνομα Ραυμόνδος Δὲ Σαιν Ζιλλ, εἰς τῶν γενναϊοτάτων ἀρχηγῶν τῆς πρώτης σταυροφορίας, εἰς ἐξ ἐκείνων οὐκίνας ἀνέβησαν μετὰ τὴν πρόωγον εἰς τὴν ἐφοδὸν κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐπολιόρησαν τὴν Τρίπολιν, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τότε Ἐμίρου ἀνεξαρτήτου.

